

P o s u d e k

diplomové práce z estetiky

Alena Čechová: Fenomén „česká estetika“ v reflexi českého estetického myšlení.

K problému nazvanému fenomén „česká estetika“ může být přístup různý. Alena Čechová ve své diplomové práci volila jeho zkoumání z hlediska reflexe v českém estetickém myšlení. Uvedený jev sleduje od dvacátých let devatenáctého století (F. Palacký: Přehled dějin krásovědy) do čtyřicátých let století dvacátého (Mirko Novák: Česká estetika). Palackého Přehled dějin krásovědy jí slouží k upřesnění sledovaného jevu již tím, že Palacký ve své práci ještě estetiku českou neuvádí. Počátek úvah o české estetice spojuje autorka s dobou okolo roku 1848, kdy se zvažovala orientace české filozofie, tedy s tzv. sporem o české filozofické myšlení. V estetice nachází jeho dozvuky v souvislosti se zájmem o estetiku Tomáše Štítného. Dále se zabývá prací Česká literatura aesthetická z roku 1894 Antonína Krecara (stoupence Josefa Durdíka), která je s největší pravděpodobností první informací o dějinách české estetiky, a následně knihou Kapitoly z dějin estetiky z roku 1902 Zdeňka Nejedlého (ctitele Otakara Hostinského). (Krecar se soustředil na popis vývoje „národní estetiky“, Nejedlý průběžně vřazuje českou estetiku do estetiky evropské.) Pokračuje nástinem situace po roce 1918 (vzniku I. republiky) a ukazuje, že v té době se již česká estetika stala předmětem vícestranného zájmu. Na konkrétní úkoly české estetiky se soustředil O. Zich, orientaci české estetiky na typ estetiky evropské zvažoval J. Bartoš, a vznikaly také pozitivistické soupisy dějin české estetiky (K. Svoboda, J. Král). Vlastní výklad končí knihou M. Nováka: Česká estetika (1941), v níž nad pozitivistickou registrací dominuje úsilí o postžení charakteru českého estetického myšlení. V Závěru shrnuje shody a rozdíly, které v náhledech na zkoumaný jev v průběhu sledovaného období nalezla.

Diplomové práci A. Čechové by bylo pochopitelně možné vytknout některé drobné nepřesnosti - např. charakteristika Durdíka jako jednoznačného odpůrce Hegela, k níž patrně dospěla pod vlivem jeho studie o Štítném. Celkově však je nutné hodnotit práci předloženou k obhajobě pozitivně. Přesvědčivým způsobem prokazuje počátek vzniku úvah o specifčnosti české estetiky. Přináší zevrubné informace o literatuře k uvedenému problému. V průběhu sledovaného období nalézá i jistou zákonitost v přístupu ke zkoumanému jevu - střídání analytického přístupu se syntetickým. Svým způsobem interpretace přispívá Čechová i k poznání spojitosti českého estetického myšlení s dobovým myšlením. Zpracování látky i uchopení problému prozrazuje, že autorkou práce je absolventka oboru filozofie; filozofická erudice kladnému výsledku nepochybně napomohla. Svou prací přispěla Alena Čechová k rozšíření poznání dějin české estetiky a dalším badatelům v tomto oboru tím jejich práci usnadňuje. Jde o čin průkopnický, protože z tohoto úhlu se problémem českého estetického myšlení ještě nikdo nezabýval.

Diplomovou práci Aleny Čechové: Fenomén „česká estetika“ v reflexi českého estetického myšlení k obhajobě doporučuji a hodnotím ji známkou v ý b o r n ě.

V Praze 30. 8. 2007

doc. PhDr. Eva Foglarová, CSc.,
vedoucí práce